

Debreceni Ítéltábla
Bf.III.598/2025/5.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. október 14. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás bűntette és más bűncselekmények miatt I.r. és társai ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2024. március hó 5. napján kihirdetett 12.B.7/2022/554. számú ítéletét a jelen eljárásban érintett II.r.né XIV. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

Az elsőfokú ítélet kihirdetéséig e vádlott vonatkozásában felmerült 14.400 (tizennégyezer-négyszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 2024. március 05. napján kihirdetett 12.B. 7/2022/554. számú ítéletében II.r.né XIV. rendű vádlottat az ellene

- 2 rendbeli, a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, de a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntette,
 - 2 rendbeli, a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, de a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntette,
 - 1 rendbeli, a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, de a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntette és
 - 6 rendbeli, a Btk. 345. §-ba ütköző bűnsegédként, ebből 5 rb. folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége
- miatt emelt vád alól – bizonyítottság hiányában – felmentette.

[2] Az ítélet ellen az ügyész – a nyilatkozattételre fenntartott 3 munkanapon belül – II.r.né XIV. rendű vádlott terhére, felmentése miatt, a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

[3] A vádlott és védője tudomásul vették az ítéletet.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf. 86/2022/23. számú átiratában az ügyészség fellebbezését fenntartotta.

[5] A védő írásbeli észrevételében a vádhatóság fellebbezését alaptalannak tartotta, és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[6] Az ítéltábla I.r. és társai ellen Bf.III.633/2024. szám alatt folyamatban lévő büntetőügytől az ügyet II.r.né XIV. rendű vádlott vonatkozásában a 2025. szeptember 22. napján tartott nyilvános ülésen a Bf.III.633/2024/126-1. számú végzésével elkülönítette.

[7] A másodfokú tárgyaláson a fellebbviteli főügyészség részéről eljáró ügyész a lefolytatott bizonyítási eljárást követően módosítással tartotta fenn a fellebbezését.

II.r.né XIV. rendű vádlott bűnösségek megállapítását 1 rb., a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, de a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében és 6 rendbeli, Btk. 345. §-ba ütköző, bűnsegédként, ebből 5 rb. esetében folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében indítványozta.

Emellett fenntartotta a vádlottal szemben szabadságvesztés büntetés, pénzbüntetés és közügyektől alkotas mellékbüntetés kiszabására, valamint a vádlottnak a vonatkozásában felmerült bűnügyi költség megfizetésének kötelezésére irányuló indítványát.

[8] Az ítéltábla – a vádhatóság perorvoslatának okára és irányára tekintettel – a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt - a jelen eljárásban érintett II.r.né XIV. rendű vádlott vonatkozásában - teljeskörűen bírálta felül. A revízió kitért az eljárási szabályok megtartására, az ítélet megalapozottságára, a bűnösség kérdésében elfoglalt elsőbírósági álláspontra, a cselekmények jogi minősítésére, az indokolás helyességére és az egyéb rendelkezésekre is, függetlenül attól, hogy ki és milyen okból fellebbezett. A Be. fellebbezési rendszerében főszabály a teljes felülbírálat. Jelen ügyben az ügyész perorvoslata a tényálláson keresztül támadta a vádlott felmentését, ezért korlátozott felülbírálatra nem kerülhetett sor.

[9] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. A jelen eljárásban érintett II.r.né XIV. rendű vádlottra nézve nem vétett sem abszolút eljárási szabálysértést [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], ami e terhelt tekintetében az érdemi felülbírálatot kizárná és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, így az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné.

[10] Az elsőfokú bíróság a huszonegy vádlottat érintő, kiemelkedően nagy terjedelmű bizonyítást igénylő eljárás során igyekezett az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tenni, és megalapozott tényállást rögzíteni. Az általa megállapított tényállás azonban felderítetlenség, iratellenesség és téves ténybeli következtetés miatt részben megalapozatlan [Be. 592. § (2) bekezdés b), c) és d) pont], mely részbeni megalapozatlanság a másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás és az ügyiratok tartalma alapján kiküszöbölhető volt, sőt azt a másodfokú eljárásban ki is kellett küszöbölni (EBH2009. B.9., BH2019.220.).

[11] Ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletében rögzített, a jelen eljárásban érintett II.r.né XIV. rendű vádlottra vonatkozó tényállását az alábbiak szerint helyesbíti, illetve kiegészíti.

[12] A 2.) tényállásban a [434] bekezdés helyett az alábbiakat rögzíti:

„Ennek ellenére az cég1 Kft. által kiállított valótlan tartalmú számlákat befogadó gazdasági társaságok közül II.r. II. rendű vádlott irányította, fogta össze az IX.r. IX. rendű vádlott, és

családtagjai, X.r. X. rendű, XI.r. XI. rendű, XII.r. XII. rendű és XIII.r. XIII. rendű vádlottak, mint cégjegyzésre jogosult képviselők által vezetett gazdasági társaságok – cég2 KFT., cég3 KFT., jogiszemély vádlott1, cég4 Kft., cég5 Kft. cég6 Kft. – tevékenységét, működését, irányította ezen cégek bankszámla forgalmát, meghatározta, mely cégek milyen gazdasági tevékenységei legyenek, milyen nagy összegű banki átutalásokat végezzenek, valamint döntéseket hozott és járt el ezen társaságok nevében.”

[13] A [436] bekezdést a következőkkel egészíti ki:,,

Továbbá a XII.r. XII. rendű vádlott által adott teljeskörű meghatalmazást és a tévedésben lévő XIII.r. XIII. rendű vádlottat felhasználta arra, hogy az általuk vezetett cég5 Kft. illetve cég6 Kft. könyvelésébe befogadásra kerüljenek az cég1 Kft. nevében kiállított valótlan tartalmú számlák, és azok a társaságok általános forgalmi adó és társasági adó bevallásaiban szerepeljenek azért, hogy a valótlan tartalmú számlák és a valótlan tartalmú adóbevallások felhasználásával - a társaságok adófizetési kötelezettségét csökkentve - az állami költségvetésnek vagyoni hátrányt okozzon.”

[14] A [438] bekezdésben a „nyújtott” szót „nyújtottak” -ra cseréli.

[15] A [440] bekezdést kiegészíti azzal, hogy tanúl a cég5 Kft. és a cég6 Kft. könyvelését is ellenőrizte.

[16] A [442] és [446] bekezdésben a cég5 Kft-t és a cég6 Kft-t is feltűnteti.

[17] A 2/a.) tényállás I. pontjában a [456] bekezdést követően rögzíti a következőket: „I.r. I. r., VI.r. VI. r., VII.r. VII. r. vádlottak cselekményükkel IX.r. IX. r. vádlott cselekményéhez a fent részletezettek szerint segítséget nyújtottak, továbbá II.r. II. r. vádlott azon cselekményével, hogy rábírta IX.r. IX. r. vádlottat a fenti cselekményre, valamennyien közreműködtek abban, hogy IX.r. IX. r. vádlott az cég2 Kft. cégjegyzésre jogosult képviselőjeként a gazdasági társaság 2016. év III. és IV. negyedévére, valamint 2017. év február, március, április, május, június, augusztus és szeptember hónapra vonatkozó általános forgalmi adó bevallásai benyújtásával összesen 48.230.000.- Ft vagyoni hátrányt okozott Magyarország központi költségvetésének.

[18] A 2/a.) tényállás II. pontjában a [458] bekezdést kiegészíti a következőkkel:

„Az nem állapítható meg, hogy e számlák közül melyek voltak teljesen fiktívek, amelyek mögött egyáltalán nem állt gazdasági esemény, illetve melyek voltak túlárazottak. Az sem állapítható meg, hogy a túlárazott számlák esetében milyen valós teljesítés történt meg az azokat befogadó cég2 KFT. részéről, illetve annak mekkora volt a valós értéke.”

[19] A [460] – [467] bekezdések helyett a következőket rögzíti:

[20] „A gazdasági társaság a 2017. május 25. napján benyújtott, 2016. évre vonatkozó társasági adó bevallásában 2.028.000.- Ft fizetendő társasági adót vallott be.”

[21] „A gazdasági társaság 2018. május 28. napján benyújtott 2017. évre vonatkozó társasági adó bevallásában 3.021.000.- Ft fizetendő társasági adót vallott be.”

[22] „Az nem állapítható meg, hogy az cég1 Kft. által kiállított, az cég2 Kft. által befogadott, az I.) pontban megjelölt valótlan tartalmú számlák nélkül 2016. évben és 2017. évben a gazdasági társaságnak milyen összegű társasági adó fizetési kötelezettsége keletkezett, és az sem, hogy ezen túlárazott valótlan számlák mögött mekkora volt a valós szolgáltatás értéke, amely költségként a társasági adóbevallás során figyelembe vehető volt, ezért nem állapítható meg, hogy a társasági adóval összefüggésben Magyarország központi költségvetésének vagyoni hátránya keletkezett-e, illetve milyen összegben.”

[23] A 2/b.) tényállás I. pontjában a [476] bekezdést követően rögzíti a következőket:

I.r. I. r., VI.r. VI. r., VII.r. VII. r. vádlottak cselekményükkel X.r. X. r. vádlott cselekményéhez a fent részletezettek szerint segítséget nyújtva, illetve II.r. II. r. vádlott azon cselekményével, hogy rábírta X.r. X. r. vádlottat a fenti cselekményre, valamennyien közreműködtek abban, hogy X.r. X. r. vádlott a cég3 Kft. cégjegyzésre jogosult képviselőjeként a gazdasági társaság 2016. év III. negyedévi, valamint 2017. év február, március, április, május, június, augusztus és szeptember havi valótlan tartalmú általános forgalmi adó bevallásai benyújtásával összesen 43.846.000.- Ft vagyoni hátrányt okozott Magyarország központi költségvetésének.

[24] A 2/b.) tényállás II. pontjában a [478] bekezdést kiegészíti a következőkkel:

Az nem állapítható meg, hogy e számlák közül melyek voltak teljesen fiktívek, amelyek mögött egyáltalán nem állt gazdasági esemény, illetve melyek voltak azon számlák, melyek mögött volt gazdasági esemény, de túlárazottan. Az sem állapítható meg, hogy a túlárazott számlák esetében milyen valós teljesítés és milyen értékben történt meg az azokat befogadó cég3 KFT. részéről.

[25] A [480] – [487] bekezdések helyett a következőket rögzíti:

„A gazdasági társaság a 2017. május 26. napján benyújtott, 2016. évre vonatkozó társasági adó bevallásában 812.000.- Ft fizetendő társasági adót tartalmaz.”

„A gazdasági társaság a 2018. május 28. napján benyújtott, 2017. évre vonatkozó társasági adó bevallásában 811.000.- Ft fizetendő társasági adót vallott be.”

„ Az nem állapítható meg, hogy az cég1 Kft. által kiállított, a cég3 Kft. által befogadott, az I.) pontban megjelölt valótlan tartalmú számlák nélkül 2016. évben és 2017. évben a gazdasági társaságnak milyen összegű társasági adó fizetési kötelezettsége keletkezett, és az sem, hogy ezen túlárazott valótlan számlák mögött mekkora volt a valós szolgáltatás értéke, amely költségként a társasági adóbevallás során figyelembe vehető volt, ezért nem állapítható meg, hogy a társasági adóval összefüggésben Magyarország központi költségvetésének vagyoni hátránya keletkezett-e, illetve milyen összegben.”

[26] A 2/c.) tényállás I. pontjában a [495] bekezdést követően rögzíti a következőket:

„I.r. I. r., VI.r. VI. r., VII.r. VII. r. vádlottak cselekményükkel X.r. X. r. vádlott cselekményéhez a fent részletezettek szerint segítséget nyújtottak, míg II.r. II. r. vádlott azon cselekményével, hogy rábírta X.r. X. r. vádlottat a fenti cselekményre, valamennyien közreműködtek abban, hogy X.r. X. r. vádlott a jogiszemély vádlottl cégjegyzésre jogosult képviselőjeként a gazdasági társaság 2017. évi I. negyedévi valótlan tartalmú általános forgalmi adó bevallása benyújtásával összesen 2.214.000.- Ft vagyoni hátrányt okozott Magyarország központi költségvetésének.”

[27] 2/c.) tényállás II. pontjában a [497] bekezdést kiegészíti a következőkkel:

Az nem állapítható meg, hogy e számlák közül melyek voltak teljesen fiktívek, amelyek mögött egyáltalán nem állt gazdasági esemény, illetve melyek voltak azon számlák melyek mögött volt gazdasági esemény, de túlárazottan. Az sem állapítható meg, hogy a túlárazott számlák esetében milyen valós teljesítés és milyen értékben történt meg az azokat befogadó jogiszemély vádlottl részéről.

[28] A [499] – [504] bekezdések helyett a következőket rögzíti:

[29] „A gazdasági társaság a 2018. május 30. napján benyújtott 2017. évre vonatkozó társasági adó bevallásában 36.000.- Ft fizetendő társasági adót vallott be.”

[30] „ Az nem állapítható meg, hogy az cég1 Kft. által kiállított, a jogiszemély vádlottl által befogadott, az I.) pontban megjelölt valótlan tartalmú számlák nélkül 2017. évben a gazdasági társaságnak milyen összegű társasági adó fizetési kötelezettsége keletkezett, és az sem, hogy ezen túlárazott valótlan számlák mögött mekkora volt a valós

szolgáltatás értéke, amely költségként a társasági adóbevallás során figyelembe vehető volt, ezért nem állapítható meg, hogy a társasági adóval összefüggésben Magyarország központi költségvetésének vagyoni hátránya keletkezett-e, illetve milyen összegben.”

[31] A 2/e.) tényállásban az [517], [518] és [519] bekezdések helyett a következőket rögzíti:

A gazdasági társaság általános forgalmi adó bevallási kötelezettségének – elektronikus úton – a vád tárgyává tett időszakokban az alábbi időpontokban és adattartalommal tett eleget:

A cég5 Kft. 2016. év májusában, júniusában és júliusában az alábbi valótlan tartalmú számlákat fogadta be az cég1 Kft-től:

A cég5 Kft. cégjegyzésre jogosult képviselője, XII.r. XII. rendű vádlott által adott teljeskörű meghatalmazás alapján a társaság ügyeiben eljáró II.r. II. vádlott – a tévedésben lévő tanúl könyvelő felhasználásával – a fenti számlákat a gazdasági társaság 2016. év május, június és július havi általános forgalmi adó bevallásaiban jogosulatlanul szerepeltette, azok általános forgalmi adó tartalmát jogosulatlanul levonásba helyezte. A számlák mögött valós gazdasági esemény nem volt.

Erről XII.r. XII. rendű vádlottnak tudomása nem volt.

A cég5 Kft. 2016. május, június és július havi általános forgalmi adó bevallásait– egyeztetve II. rendű vádlottal és II.r.né XIV. rendű vádlottal, – tanúl könyvelő elektronikus úton nyújtotta be a Nemzeti Adó és Vámhivatal Északalföldi Regionális Adó Főigazgatósága Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Adóigazgatóságához.

tanúl és II.r.né XIV. rendű vádlott a számlák valótlanágáról nem bírtak tudomással.

II.r. II. rendű vádlott ezen cselekményével megsértette az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 2.§-ában, 55.§-ában, 56.§-ában, 119.§-ában, 120.§-ában, 127.§-ában, a 153/A.§ (1) bekezdésében foglaltakat, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 15.§ (3) bekezdésében, 165.§ (2) bekezdésében és 166.§ (2) bekezdésében írtakat, valamint az elkövetéskor hatályos adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 14.§ (1) bekezdésének c) és d) pontjában, 31.§ (1) bekezdésében és 35.§ (1) bekezdésében rögzítetteket.

II.r. II. rendű vádlott a cég5 Kft. képviseletében eljárva a fenti valótlan tartalmú számláknak a gazdasági társaság 2016. év május, június és július havi általános forgalmi adó bevallásaiban történő szerepeltetésével összesen 19.656.000 Ft. vagyoni hátrányt okozott Magyarország központi költségvetésének.

I.r. I. rendű, VI.r. VI. rendű és VII.r. VII. rendű vádlottak cselekményükkel II.r. II. rendű vádlott cselekményéhez a fent részletezettek szerint segítséget nyújtva közreműködtek abban, hogy II.r. II. rendű vádlott a cég5 Kft. cégjegyzésre jogosult képviselőjeként a gazdasági társaság 2016. év május, június és július havi valótlan tartalmú általános forgalmi adó bevallásának a benyújtásával összesen 19.656.000 Ft. vagyoni hátrányt okozott Magyarország központi költségvetésének.”

[32] A 2/f.) tényállásban az [523], [524] és [525] bekezdések helyett a következőket rögzíti:

A gazdasági társaság általános forgalmi adó bevallási kötelezettségének – elektronikus úton – a vád tárgyává tett időszakban az alábbi időpontokban és adattartalommal tett eleget:

A társaság 2017. IV. negyedévére vonatkozó általános forgalmi adó bevallása 81.000 Ft. visszaigényelhető általános forgalmi adót tartalmazott.

A cég6 Kft. 2017. évben az alábbi valótlan tartalmú számlákat fogadta be az cég1 Kft.-től:

II.r. II. rendű vádlott a cég6 Kft. cégjegyzésre jogosult képviselője, a tévedésben lévő XIII.r. XIII. rendű vádlott és a szintén tévedésben lévő tanúl könyvelő felhasználásával a fenti számlákat a gazdasági társaság 2017. I., II., III. és IV. negyedévi általános forgalmi adó bevallásaiban jogosulatlanul szerepeltette, azok általános forgalmi adó tartalmát jogosulatlanul levonásba helyezte. A számlák mögött valós gazdasági esemény nem volt.

A cég6 Kft. 2017. I., II., III. és IV. negyedévi általános forgalmi adó bevallásait – egyeztetve II.r.né XIV. rendű vádlottal és XIII.r. XIII. rendű vádlott egyetértésével – tanúl könyvelő elektronikus úton nyújtotta be a Nemzeti Adó és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága Pest Megyei Adóigazgatóságához.

XIII.r. XIII. rendű vádlott, II.r.né XIV. rendű vádlott és tanúl a számlák valótlanágáról tudomással nem bírtak.

II.r. II. rendű vádlott ezen cselekményével megsértette az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 2.§-ában, 55.§-ában, 56.§-ában, 119.§-ában, 120.§-ában, 127.§-ában, a 153/A.§ (1) és (2) bekezdésében és 186.§-ában foglaltakat, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 15.§ (3) bekezdésében, 165.§ (2) bekezdésében és 166.§ (2) bekezdésében írtakat, valamint a 2017. I-III. negyedévi általános forgalmi adóbevallások vonatkozásában az elkövetéskor hatályos adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 14.§ (1) bekezdésének c) és d) pontjában, a 31.§ (1) bekezdésében és 35.§. (1) bekezdésében, míg a 2017. IV. negyedévi általános forgalmi adóbevallás vonatkozásában az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 9.§-ában, 46.§-ában, 49.§-ában és 58.§-ában rögzítetteket.

II.r. II. rendű vádlott a cég6 Kft. cégjegyzésre jogosult képviselőjeként a fenti valótlan tartalmú számláknak a gazdasági társaság 2017. I., II., III. és IV. negyedévi általános forgalmi adó bevallásaiban történő szerepeltetésével összesen 16.176.000 Ft. vagyoni hátrányt okozott Magyarország központi költségvetésének.

I.r. I. rendű, VI.r. VI. rendű és VII.r. VII. rendű vádlottak cselekményükkel II.r. II. rendű vádlott cselekményéhez a fent részletezettek szerint segítséget nyújtva közreműködtek abban, hogy II.r. II. rendű vádlott a cég6 Kft. a gazdasági társaság 2017. I., II., III., IV. negyedévi valótlan tartalmú általános forgalmi adó bevallásai benyújtásával összesen 16.176.000 Ft. vagyoni hátrányt okozott Magyarország központi költségvetésének.

[33] I.r. I. rendű, II.r. II. rendű, VI.r. VI. rendű és VII.r. VII. rendű vádlottak vonatkozásában a fenti bűncselekmények miatt jogerős bírói ítélet még nem született, a büntetőeljárás velük szemben folyamatban van.

[34] A részbeni megalapozatlanság a következőkből állt.

[35] A törvényszék II.r.né XIV. rendű vádlottat a Be. 566.§ (1) bekezdés c) pontja alapján, - indokolása szerint - mert nem bizonyított a bűncselekmény elkövetése vagy az, hogy a bűncselekményt vádlott követte el, bizonyítottság hiányában felmentette.

[36] A Miskolci Törvényszék az elsőfokú ítélet történeti tényállását a 2/e. és 2/f. tényállási pontok esetében a vádirati tényállástól eltérően állapította meg.

[37] Az eltérés okaként arra hivatkozott, hogy a 2/e. tényállás esetén a cég5 Kft., a 2/f. tényállásnál a cég7 Kft. valamennyi számlája nem állt a bíróság rendelkezésére sem másolatban, sem eredeti formában [677, 926].

[38] A felmentő rendelkezés ténybeli alapjaként a törvényszék azt is megállapította, hogy mivel nem került sor a hiányzó számláknak az érintett vádlottak és védőik elé tárására, így ennek hiányában a tényállást az elkövetés idejére, a számlában írt összegre, a szolgáltatás/termékértékesítés megnevezésre, az adóalap és adótartalmakösszességére nézve kétséget kizáróan megállapítani nem lehetett. [932]. Ekként az sem volt megállapítható, hogy ezek a számlák valótlan tartalmúak-e, így az érintett gazdasági társaságok ügyvezetői, így a 2/e. tényállásnál a cég5 Kft.-t érintően a vádmódosítással érintett II.r. II. r. vádlott, a 2/f. tényállásban a cég6 Kft.-nél XIII.r. XIII. r. vádlott a valótlan számlákra alapítva nyújtották be az adóbevallásukat, melyekhez vádlott-társaik, így a jelen eljárásban érintett II.r.né XIV. r. vádlott részesi formában segítséget nyújtott volna [933].

[39] A vádhatósággal egyetértve az ítéltábla megállapította hogy a Miskolci Törvényszék által megállapított tényállás a 2/e. és 2/f. tényállási pontokban megmutatkozó téves ténybeli következtetés és jogértelmezés eredményeként a Be. 592.§ (2) bekezdés d) pontjában meghatározott részbeni megalapozatlanságban szenved.

[40] Az eljárás során a kirendelt igazságügyi adószakértő több szakvéleményt készített, a nyomozás során 2019. február 18. napján, 2019. június 27. napján, 2020. augusztus 21. napján, 2020. október 9. napján, 2021. augusztus 16. napján, míg bírósági szakban 2023. augusztus 20. napján és 2023. december 13. napján.

[41] A törvényszék azonban csak a 2023. augusztus 20. napján és 2023. december 13. napján kelt adószakértői véleményben írt vagyoni hátrányt, illetve számszaki adatokat fogadta el, amelyet a szakértő a törvényszék által meghatározott, továbbra is meglévő eredeti és másolati számlák alapján határozott meg.

[42] A kirendelt igazságügyi adószakértő ugyanakkor a 2022. június 22. napján tartott bírósági tárgyaláson a tanács elnökének kérdésére elmondta, hogy szakvéleményében tételesen feltüntette, hogy mely számlák és milyen bevallások alapján készítette azt el. A mellékletben felsorolta az összes számlát, megjelölve azok tartalmát, tehát egyértelműen megállapítható a számla száma, a teljesítés dátuma, kiállítás dátuma, a fizetési határidő, a fizetés módja, ki volt a szállító, ki volt a vevő, mi volt a megnevezése, milyen összegben állították ki, mi volt a bruttó, nettó áfaösszege. Mindezt az eredeti számlák alapján rögzítette, ezeket látta, ezekből dolgozott. (Miskolci Törvényszék 12.B.7/2022/201. számú jegyzőkönyv 50. oldal) Tehát innentől kezdve mindenki láthatja a számlákat, mert azok alapján dolgozott. Igaz, hogy tételesen nincs a kezében a számla, de a számla adattartalma fel van tüntetve, amiből dolgozott és ami alapján a szakértői véleményét elkészítette.

[43] A szakértő által hivatkozott kimutatások a 8.6. számú nyomozási irat 746-750. és 886. oldalain találhatóak.

[44] A 2023. december 07. napján foganatosított meghallgatásán elmondta, hogy azon számlák, amelyek a korábbi szakvéleményeiben szerepeltek, megtalálhatóak voltak a lefoglalt iratanyagban. Egy pár darab számla volt, amelyek esetleg másolatként voltak meg, de a lefoglalt iratanyagokban voltak áfa analitikák is, mely igazolta, hogy a cég a könyvelésben szerepeltette ezeket a számlákat.

[45] A szakértő elmondta azt is, hogy az áfa analitika a könyvelés alapján készül, a könyvelésben pedig csak eredeti vagy hitelesített számla alapján lehet dolgozni. A számla analitika alapja a befogadott számla vagy a kiállított számla eredetben vagy hitelesített másolatban.

[46] A szakértő szerint, ha nincs meg egy számla, de rendelkezésre áll a főkönyvi karton, azoknak tartalmaznia kell az adott évi könyvelést, az tartalmazza azokat a számlákat, amik könyvelésbe kerültek. Ezen számlák alapján az áfa analitika elkészül és ez alapján kell a bevallást benyújtani. A vizsgált időszakban azokról a számlákról, amiknek az áfa tartalma meghaladta az 1 Millió Ft-ot, külön M-es lapot kellett kitölteni. Ennek tartalmaznia kellett a számla sorszámát, dátumát, nettó összegét és az áfa összegét is. Tehát ha bevallotta valaki, akkor biztos, hogy rendelkezésre kellett állnia a számlának. Erről készített összesítést is a vélemény készítése során.

[47] A szakértő vallomása szerint az áfa analitika és a bevallás alapján végig követhető a számla útja, továbbá jelen esetben voltak könyvelési anyagokat tartalmazó lefoglalt winchesterek is, melyekből az informatikusok kinyerték a főkönyvi kartont és áfa analitikákat, amiből dolgozni lehetett. Nem volt irathiany, amely a szakértői vélemény elkészítését akadályozta volna. (Miskolci Törvényszék 12.B.7/2022/492. számú jegyzőkönyv 18-20. oldal)

[48] A Miskolci Törvényszék az ítélet indokolásában a szakértői véleményt teljes mértékben elfogadta, aggály- és ellentmondás mentesnek tartotta, különös tekintettel annak kiegészítéseire. A bíróság álláspontja szerint a szakértő egyértelmű magyarázatot adott arra, hogy az ügyben lefoglalt valamennyi iratot a rendelkezésére bocsátották, így minden olyan iratot, ami az ügyben érintett cégekkel kapcsolatos, illetve azok birtokában volt, megismert, és ezek alapján, ezeket is figyelembe véve készítette el a szakértői véleményét. Ennek alátámasztására felmutatta az általa készített átadás-átvételi elismervényt, mely szakvéleményében és azok mellékleteiben is feltüntetésre kerültek. A szakértő tehát megfelelően megmagyarázta azt, hogy milyen adatokból dolgozott.

[49] A fentiekre tekintettel ezért – a vádhatósággal egyetértve - nem fogadható el a Miskolci Törvényszék azon megállapítása, hogy a hiányzó számlák adattartalma nem állapítható meg utólag, a számlák tartalma utóbb nem ellenőrizhető, és a tényállást az elkövetés idejére, a számlában írt összegre, a szolgáltatás illetve termékértékesítés megnevezésre, az adóalap és adótartalmak összecszerűségére nézve kétséget kizáróan megállapítani nem lehet.

[50] A szakértői véleményre és a szakértő tárgyaláson tett vallomására tekintettel azon, vádiratban szereplő számlák vonatkozásában, amelyeket a nyomozó hatóság nem küldött meg a Miskolci Törvényszéknek, rekonstruálható az eredetben vagy másolatban „hiányzó” számlák adattartalma, mivel azok az egyéb adatokból (főkönyvi kivonat, áfa analitika, M-es lapok, könyvelési adatok) tényszerűen, és tárgyszerűen megállapíthatóak. E számszaki adatokra nézve a korábbi, nyomozás során készült szakértői vélemények (2019. február 18. napján, 2019. június 27. napján, 2020. augusztus 21. napján, 2020. október 9. napján, 2021. augusztus 16. napján kelt) tényszerű és tárgyszerű megállapítást tettek.

[51] Azt a körülményt pedig, hogy az adott társaság a vádiratban megjelölt időszaki adóbevallásában e számlákat felhasználta, az adott társaság áfa analitikája, adóbevallása, az adóhatóságtól lekért iratanyagok tényszerűen, megfelelően alátámasztják, amelyet a nyomozás során készült, fent megjelölt szakértői vélemények igazolnak.

[52] Azt, hogy törvényszék által hiányolt eredeti illetve másolati számlák és így az ezek alapján benyújtott adóbevallások valótlan tartalmúak, kétséget kizáróan alátámasztja I.r. I. rendű vádlott vallomása, amely szerint az cég1 Kft. nevében általa kiállított számlák vagy teljesen valótlan tartalmúak, vagy túlárazottak voltak. I.r. I. rendű vádlott vallomásából az is megállapítható, hogy a társaság „számlagyárként” működött. I. rendű vádlott vallomásában feltárta az cég1 Kft. (mely társaság ügyvezetői strómanok voltak, akik elérhetetlenek, a társaság székhelye székhelyszolgáltató címe, adóbevallásai adóminimalizáló jellegűek) számlázási mechanizmusát, amely fiktív számlák kibocsátásában testesült meg, valamint ezek

célját is, azaz a fiktív számlákat befogadó gazdasági társaságok azon célját, hogy adófizetési kötelezettségüket csökkentsék.

[53] I.r. I. rendű vádlott kifejezetten nyilatkozott a cég7 Kft-re , miszerint a számlák egy része túlrazott volt, másik részében az Áfa miatt került közbeiktatásra az cég8 Kft., de volt olyan értékesítés is, amelynél a gépet kétszer is értékesítette „P.ék” cégeinek az áfa miatt mely áfa-összeggel gazdagodott a cég.

[54] Mindezeket túl rámutat az ítéltábla arra, hogy tényszerűen sem igaz teljes mértékben az elsőfokú bíróságnak a számlák hiányára való hivatkozása.

[55] A 2/f.) pontban érintett cég7 Kft. részére kiállított KF5SA8981428 számú számla eredeti példányát I.r. I. rendű vádlott elé tárták a nyomozás során, arra nyilatkozott is (nyom. iratok 9. terhelti rész 587. o.). A számla másolata a nyomozás iratai között jelenleg is megtalálható (u. o. 627. o.).

[56] A fent írtaknak megfelelően az cég8 Kft. nevében I.r. I. rendű vádlott által a 2/e. tényállásban írt cég9 Kft. és a 2/f. tényállásban írt cég7 Kft. részére kiállított valamennyi számla fiktív, melyekre adólevonási jogot – az általános forgalmi adóról szóló 2007.év CXXVII. törvény 119.§-ára, 127.§-ára, illetve a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 165.§ (1)-(3) bekezdéseire, 166.§-ára figyelemmel – alapítani nem lehet.

[57] Mindezek alapján az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjában írtak szerint a 2/e. és a 2/f. tényállásban a törvényszék által rögzített tényállást a szakértőnek az elsőfokú bíróság által elfogadott véleményei és a rendelkezésre álló iratok, valamint helyes ténybeli következtetés útján helyesbítette, illetőleg kiegészítette. Az e pontokban feltüntetett cégek vonatkozásában is megállapította az áfa tekintetében a vádban írt cselekmények megtörténtét.

[58] Az általános forgalmi adóval kapcsolatos költségvetési vagyoni hátrány összegének meghatározása az igazságügyi adó- és könyvszakértői vélemény adatain alapul, e tekintetben az ítéltábla sem hiányosságot, sem ügyiratellenességet nem észlelt.

[59] Azonban a társasági adó vonatkozásában a jelen eljárásban nem orvosolható, felderítetlenség miatti megalapozatlanságot tárt fel.

[60] Ezért mellőzte a 2/a), 2/b) és 2/c) tényállások II. pontjából azon tényeket, melyek szerint a társasági adó bevallása kapcsán vagyoni hátrány érte Magyarország központi költségvetését, illetve ezen adónemre vonatkozóan a 2/e. és a 2/f. tényállásokban sem állapította meg azokat.

[61] Ennek okai a következők.

[62] A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao tv.) releváns rendelkezései szerint az adózót jövedelme után e törvény előírása szerint társasági adókötelezettség terheli (5. §), a társasági adó alapja belföldi illetőségű adózó esetében az adózás előtti eredmény (6. §).

A társasági adó mértéke a pozitív adóalap 9 százaléka (19. §)

[63] Téves a túlrazottság miatt fiktív számlák alapján áfa adónemen kívül társasági adó adónemben elkövetett költségvetési csalásban a vádlottak terhére bűncselekmény megállapítása.

[64] A társasági adóalap megállapítása során ugyanis az adott évben keletkezett bevétel csökkentésre kerül az adott évben felmerült költségek összegével. Túlrazott fiktív számla esetében megállapítható, hogy merültek fel költségként elszámolható kiadások - melyek a társasági adóalap megállapítása során relevanciával bírnak – de annak összege nem azonos – a túlrazottság miatt – a számlán szereplő összeggel.

[65] Azokban az esetekben, amelyekben a számlákkal érintett gazdasági esemény megvalósult, biztosan keletkezett kiadása a számla befogadónak, függetlenül attól, hogy ki, tehát a számlakiállító, avagy más teljesített, illetve, hogy a valóságban a számla befogadója a számlán feltüntetettnél kisebb összegű ellenértéket fizetett meg.

[66] Erre tekintettel például, amikor korábban az adóhivatal azért, mert a gazdasági események nem a felek között valósultak meg, áfa és társasági adó hiányt is megállapított, a NAV elnöke felügyeleti intézkedés iránti kérelem alapján, a közigazgatási bíróságok pedig kereset alapján törölték a társasági adó adóhiányt.

[67] A társasági adónemben bekövetkezett vagyoni hátrány számításánál az irányadó gyakorlat alapján a ténylegesen elért eredményből kell kiindulni, függetlenül a figyelembe veendő tényezők dokumentálásától, tehát a ténylegesen realizált bevételek és a valóban felmerült kiadások figyelembevételével történik meg az adóalap kiszámítása.

[68] ÁFA esetében ugyanis lényeges, hogy a számlán feltüntetett minden adat valós legyen, például, hogy az teljesít-e, aki a számlát kiállítja, vagy a ténylegesen megfizetett ellenérték szerepeljen, ehhez képest társasági adó esetében mindaz az összeg adóalapot csökkentő tényező, ami költségként, kiadásként felmerült az eredmény létrehozásához. Éppen ezért, bár ÁFA szempontjából akkor is meg kell állapítani, hogy a számla fiktív, mert nem az a cég teljesített, aki arról számlát adott, azonban társasági adó esetében automatikusan hiány nem állapítható meg. Amennyiben az ügyészség nem tudja kétséget kizáróan bizonyítani azt, hogy a társasági adó szempontjából elszámolt költségekhez képest mekkora összeget tett ki a ténylegesen megfizetett ellenérték, (azaz mekkora volt a túlárazottság összege), akkor nem eredményezhet marasztaló ítéletet társasági adó adónemben a büntetőeljárás, hiszen legfeljebb becsülni lehetne, ami a büntetőeljárásban e bűncselekményt érintően nem megengedett.

[69] Jelen eljárásban kísérlet sem történt annak megállapítására, hogy az cég1 Kft. által kibocsátott túlárazott számlák alapján valójában milyen összegeket fizettek ki az azokat befogadó gazdasági társaságok. Továbbá kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy mekkora volt a valós szolgáltatás értéke és a számlán szereplő fiktív összeg különbözete, azaz a társasági adóalap meghatározása során figyelembe vett valótlan költség összege. Ugyanis önmagában az, hogy túlárazott értékű fiktív számlát állítanak ki, nem jelenti azt, hogy a teljes számla összeg valótlanul lett elszámolva költségként. Ugyanis a túlárazottság mögött van valós teljesítés, ami költségként figyelembe vehető. Az ezt meghaladó rész, összeg az, amivel megtévesztik a társasági adóbevallás során az adóhatóságot.

[70] Sőt, az sem állapítható meg jelen büntetőeljárás során, hogy melyek voltak pontosan azon számlák, amelyek mögött egyáltalán nem volt gazdasági esemény illetve melyek voltak túlárazottak.

[71] I.r. I. rendű vádlott ugyanis csak nagyon kevés számla esetében jelölte meg, hogy teljes mértékben valótlan vagy pedig túlárazott volt, és a túlárazottak esetén a ténylegesen megfizetett összegre nem nyilatkozott, őt arra nem nyilatkoztatták, és az eljárás más szereplőitől, a vádlottaktól, tanúktól sem volt erre információ nyerhető. Erre nézve szakértői bizonyítás sem történt.

[72] Mindezekre tekintettel nem állapítható meg kétséget kizáróan az, hogy az adott társaságoknak az cég1 Kft. által kibocsátott számlák felhasználása nélkül milyen összegű társasági adó fizetési kötelezettsége keletkezett volna.

[73] A társasági adóra elkövetett költségvetési csalás megvalósításához két mozzanat szükséges. Az egyik a valótlan tartalmú adóbevallás benyújtása az adóhivatal részére, a másik ezzel összefüggésben a vagyoni hátrány bekövetkezése (vagy adóviisszatérés, vagy adó befizetési kötelezettség csökkentés formájában). A Tao tv. rendelkezései szerint az adózónak

az adóévet követő év május 31-ig kell társasági adóbevallást tennie, ezért pontosította még a másodfokú bíróság a bevallások benyújtására vonatkozó tényállási pontokat.

[74] Az így helyesbített tényállás most már megalapozott, és a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében irányadó a másodfokú eljárásban.

[75] A vádlottak személyi körülményeire, a korábbi büntetéseikre vonatkozó és elsősorban nem bizonyítás során megállapítást igénylő tények nem a történeti tényállás részei, ezért kötöttség nélkül módosíthatók (Kúria Bfv.I.611/2019/10.).

E körben a vádlott másodfokú tárgyaláson tett nyilatkozata alapján az ítéltábla rögzíti, hogy II.r.né XIV. rendű terhelt havi nyugdíja 144.000 forint.

Ezzel a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontjában nevesített adatok köre is helyessé és hiánytalanná vált.

[76] A megalapozatlanság másodfokú bíróság általi kiküszöbölése azonban nem vezetett az elsőfokú bíróság által megállapítottakhoz képest eltérő tényállás megállapításához és a felmentett II.r.né XIV. rendű vádlott bűnösségének megállapításához.

[77] A 2/a), 2/b), 2/c) és 2/d) tényállások kapcsán, melyek vonatkozásában a bűncselekmény megtörténtét az elsőfokú bíróság bizonyítottnak látta, II.r.né XIV. rendű vádlott bűnösségét azonban nem, valamint a 2/e. és a 2/f. tényállások kapcsán, melyek esetében a bűncselekmény megtörténtét a másodfokú bíróság állapította meg a megalapozottá tett tényállás alapján, fontos a revízió e részében leszögezni, hogy megalapozatlansági ok hiányában, vagy a részbeni megalapozatlanság orvoslását követően a tényálláshoz kötöttség elvéből adódóan a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. Ennek elvi indokát a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése adja, ami szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad értékelése és védett mikénti értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.). Utal rá az ítéltábla, különös tekintettel a magyar büntetőeljárásban is már hatályos részleges precedens jellegre, hogy a közzétett eseti döntésekre hivatkozás indokolt, e döntések ugyanis az egységes bírói gyakorlat kialakítását, a vitás jogkérdésekben való eligazodást, és ebből következően a jogbiztonságot szolgálják (BH2020. 94., Kúria Bfv.I.486/2019.).

[78] A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma [Be. 593. § (2) bek.] nem a megalapozatlanság kiküszöbölését korlátozza, hanem az első fokon lefolytatott bizonyítást védi. A tényállás hiányosságának pótlása, felderítetlenségének megszüntetése, az iratellenesség kiküszöbölése, avagy a téves helyett a helyes ténybeli következtetés levonása az elfogadott bizonyítékból nem esik a felülmérlegelés tilalma alá, hanem az éppen a megalapozatlanság orvoslásának törvényes eszköze, amelyet a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja kifejezetten alkalmazni rendel arra az esetre is, ha az így módosított eltérő tényállás a felmentett vádlott bűnösségnek megállapításához vezet.

[79] A Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja a tényállás javításának mindhárom eszközét felsorolja; eszerint az eltérő tényállás megállapítása történhet az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés vagy bizonyítás alapján is.

[80] A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette. Így nem mondhatja például azt egy, az elsőfokú bíróság által elfogadott tanúvallomásra, hogy azt nem fogadja el, és az annak alapján megállapított tényeket mellőzi a tényállásból, illetve nem egészítheti ki vagy módosíthatja az elsőfokú bíróság által

megállapított tényállást egy általa el nem fogadott tanúvallomás, vagy vallomásrész alapján {EBH2019.9. [53]}.

[81] A jelen felülbírálattal érintett cégek esetében a vádlottak I.r. rendű vádlott kivételével az eljárás tárgyát képező cselekmények tekintetében nem érezték bűnösnek magukat. Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően részleteiben vizsgálta a vádban megjelölt gazdasági társaságok releváns üzleti tevékenységét, működtetésükkel összefüggésben a vádlottak feltárható cselekvőségét, az egymással tartott kapcsolatukat, a értékesítési láncolatban kifejtett tevékenységüket, II.r. II. r. vádlott és számlakibocsátó kft-k ügyvezetőinek viszonyát, ezen kft-k működését.

[82] A törvényszék azon túl, hogy megállapította, miszerint a 2/e. és a 2/f. tényállásban vád tárgyává tett bűncselekmények elkövetése nem bizonyítható, a következő megállapításokat tette az elsőfokú ítélet [443] és [444] bekezdésében:

[83] „II.r.né XIV. r. vádlott – II.r. II. r. vádlott volt házastársaként – az abaújszántói telephely irodájában adminisztratív munkát végzett, így utasításra számlák kiállításában vett részt, vagy beérkező számlákat fűzött le. Nem rendelkezett könyvelői végzettséggel, sem tapasztalattal. Nem volt egyik cégnek sem vezetői tisztviselője, tagja, így a bevételek jóváhagyására, benyújtására jogosultsága nem volt.

Mindezekre figyelemmel az eljárásban kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást, miszerint II.r.né XIV. r. vádlott összefogta II.r. II. r. vádlott érdekeltségi körébe tartozó gazdasági társaságok könyvelését, nem adott utasítást a valótlan tartalmú számlák lekönyvelésére, a különféle adónemekben bevételek készítésére és benyújtására. Az sem volt kétséget kizáróan bizonyítva, hogy tisztában volt az cég1 Kft. által kibocsátott számlák valótlan tartalmával, a számlák mögött húzódó gazdasági események valós/valótlan voltával.”

[84] Ennek indoklásaként összefoglalta, hogy II.r.né XIV. r. vádlott a nyomozati szakban nem tett vallomást, nyilatkozatában tagadta a bűncselekmények elkövetését, majd a bírósági szakban benyújtott írásbeli vallomásában tagadta a vád állítását, mely szerint II.r. II. r. vádlott utasítása szerint „összefogta” a P. érdekeltségbe tartozó cég könyvelését „utasítást adott” az cég1 Kft. számlák lekönyvelésére, így a bevételek elkészítésére és a bevételek benyújtására. Védekezése szerint a cégek könyvelésében szerepe nem volt, mert nincs könyvelői szakképzettsége. Kizárólag adminisztratív munkát végzett, számlák kiállításában vett részt, a leadott beérkező számlákat fűzte le. A váddal ellentétben II.r. II. r. vádlott kérésére, és elhatározása alapján utalt pénzüsségeket a társaságok bankszámláiról, egyeztetett a könyvelővel. Azonban a cégek könyvelését tekintve sem a cégek ügyvezetőivel, sem könyvelő könyvelővel nem egyeztetett. A cégek tevékenységének alakításában semmilyen módon nem vett részt, üzleti kapcsolatokra rálátása nem volt.

[85] Rámutatott, hogy a vádirat terhelő bizonyítékot e vádlott vonatkozásában nem jelölt meg.

[86] Kiemelte a törvényszék, hogy I.r. I. r. vádlott Terhelte XIV. r. vádlott személyére vagy cselekvőségére nem tett vallomást. Más terhelő bizonyíték nem állt rendelkezésre, ekként a felelősségének megállapíthatósága már eleve - tehát magának a bűncselekménynek a bizonyíthatósága esetén is - kérdéses volt az eljárásban.

[87] Rögzítette továbbá, miszerint tanú tanúvallomást Terhelte XIV. r. vádlott tevékenységére érdemben tenni nem tudott, szerinte csak utalásokat végzett, határidők betartására figyelte.

[88] Ez utóbbi ítéleti megállapítás vonatkozásában az ügyész fellebbezésében rámutatott, hogy tanú tanú II.r.né XIV. rendű vádlott bűnösségére vonatkozóan terhelő vallomásokat tett, melyek szerint a beszámolókat X.r., XI.r. és IX.r. cégei esetében nevezettekkel, míg a többi cég esetében Terhelte1-val egyeztetette, aki családtagként fogta át

ezen cégeket, ő tudja, hogy az összes számla megvan-e a könyveléshez és beszéli meg a gyerekeivel a P. család cégeinek társasági adó bevallásait, és a bevallások kapcsán is II.r.néval egyeztetett.

[89] Kifejtette továbbá, hogy e vádlottra nézve terhelő a leplezett eszközök eredménye, melyekből megállapítható, hogy II. rendű II. rendű vádlott egyeztet II.r.né XIV. rendű vádlottal a cég3 Kft, az 3cég Kft. és a cég6 Kft. egymással szembeni követeléseiről [01-32940-01, 01-33056-01 és 01-33057-01]

[90] Az ítéltábla megállapította, hogy tanú tanú esetében a törvényszék által az indokolás körében írtak nem felelnek meg az iratok, konkrétan az e tanú vallomásait rögzítő jegyzőkönyvek tartalmának a következők miatt.

[91] E tanú ugyanis a nyomozás során tett vallomásában („Tanúkihallgatások” irat 990. oldaltól) - amint arra az ügyészség helytállóan rámutatott - úgy nyilatkozott, hogy a beszámolókat X.r., XI.r. és IX.r. cégei esetében nevezettekkel egyeztette, a többi cég vonatkozásában (konkrétan a cég6 Kft-t említette) II.r.né XIV. rendű vádlottnak adta oda, aki „mindenről tud”. Azt is elmondta, hogy e terhelt szokott a cégek bankszámlájáról utalni., ő családtagként összefogta a cégeket. Azt, hogy konkrétan mit csinált, nem tudta megmondani, mert nem egy irodában voltak. A határidőkre figyelt, az „anyagok” feldolgozására. A család cégeinek társasági adó bevallásait a vádlott nézte meg, nyilván megbeszélte a gyerekeivel.

[92] Ez tehát ellentétben áll a törvényszék azon megállapításával, hogy tanú elmondása szerint II.r.né XIV. rendű vádlott csak utalásokat végzett, határidők betartására figyelt, ugyanis a tanú a terhelt szélesebb körű tevékenységéről nyilatkozott.

[93] Az elsőfokú bírósági tárgyaláson kihallgatása során elmondta, hogy az áfabevalláshoz a vádlott nyomtatta ki az űrlapokat, „ráborította” az áfabevallás űrlapjára, ezt a kettőt összehasonlították, és „utána mehet”. Amikor ugyanaz van átborítva, mint az összesítő kimutatáson, ekkor lesz végleges a bevallás. Azt azonban nem tudta megmondani, hogy ki hagyta jóvá az adóbevallásokat. A vádlottnak nem voltak adatai, ő csak megkapta ezt a végterméket és azon az volt, ami volt. Megnézte a gép által kidobott végeredményt és mondta, hogy mehet a bevallás. Azt sem tudta megmondani, hogy mi alapján döntötte el Terhelt1, hogy mehet-e az adóbevallás vagy sem. Amit a „gép kidobott”, mindig az került bevallásra. Azt nem tudta, hogy Terhelt1nak a számlák mögötti gazdasági eseményekre volt-e rálátása, bármilyen beszámolóval beszélt-e vagy tárgyalt-e.

[94] Ezeket figyelembe véve az ítéltábla azt állapította meg, hogy tanú tanú nyomozás, illetve bírósági eljárás során tett vallomásai között II.r.né XIV. rendű vádlott vonatkozásában olyan lényegi eltérések vannak, amelyek kihatással lehetnek a vádlott tudattartalmának megállapítására. Ezen eltérések okának feltárására, az ellentétek feloldására az elsőfokú eljárásban nem került sor.

[95] Ez felderítetlenséget eredményezett, melyet az ítéltábla a tanú másodfokú tárgyaláson való kihallgatásával küszöbölt ki.

[96] A másodfokú tárgyaláson a tanú úgy nyilatkozott, hogy II.r.né XIV. rendű vádlott minden nap az irodában tartózkodott, általában egész nap bent volt. Hozzá érkeztek be a bizonylatok postán, illetve e-mailen. Ezeket a vádlott átvitte a másik szobába, ahol a dolgozók szétválogatták cégenként, és a könyvelők lekönyvelték a tételeket. Lényegében ennyi volt a vádlott szerepe, illetve, amikor a cégek bevallási időszaka közeledett, akkor tisztázták, hogy van-e még bizonylat. A nyomozás, illetve a bírósági tárgyalás során tett vallomásának elébe tárását követően arról nyilatkozott, hogy a vádlott megkapta a könyvelésből az anyagot, miután az anyagot megkapta, átadta a könyvelőknek és elkészült cégenként a könyvelés. Az egyeztetés a vádlottal azt jelentette, hogy van-e még bizonylat vagy nincs. Arról nem tudott nyilatkozni, hogy a vádlott mennyire volt tisztában azzal, hogy

milyen számla hiányzott még, az utalásokról pedig nem beszéltek. A vádlott végzett utalásokat és telefonokat is intézett, de nem tudta megmondani, hogy konkrétan mi volt a feladata. Arra sem tudott válaszolni, hogy egy-egy időszak lezárása előtt a vádlott mással egyeztetett-e. Ezt nem tartotta valószínűnek, mert az anyag a bizonylatok alapján már le volt könyvelve. Tételes egyeztetés nem történt. Arról nem beszéltek, és így nem is tudott felvilágosítást adni, hogy milyen pénzmozgások voltak ténylegesen a számlák mögött.

[97] A tanú másodfokú bírósági eljárásban történt kihallgatása eredményeként az ítéltábla azt állapította meg, hogy – bár az elsőfokú bíróság kategorikus megállapítása a tanúnak a vádlott tevékenysége vonatkozásában tett vallomásáról nem felelt meg az iratok tartalmának –, azonban a tanú vallomásai közötti ellentmondás valójában látszólagos volt. Ugyanis az elsőfokú bírósági tárgyaláson inkább további részleteket tárt fel a vádlott tevékenységéről, több kérdés érkezett hozzá, és ez eredményezte azt, hogy a bírósági eljárásban már kevésbé terhelő volt vallomásának tartalma.

[98] Ezen túl II.r.né XIV. rendű vádlott vonatkozásában indokoltnak tartotta az ügyészség által indítványozott bizonyítás lefolytatását az ítéltábla az elsőfokú bíróság által tárgyalás anyagává nem tett lehallgatási anyagokra nézve. Ezek a 01-32911-01 közlemény számú, 01-32940-01 közlemény számú, 01-33056-01 közlemény számú, valamint 01-33057-01 közlemény számú – hanganyagok. A tárgyalás anyagává tett ezen telefonbeszélgetések során II.r. II. rendű vádlott és II.r.né XIV. rendű vádlott egyeztetnek arról, hogy az cég2 Kft. a 3jogi személy vádlott Kft. és a cég3 Kft. közül melyik kinek tartozik, illetve, hogy a cég10 Kft. a 3jogi személy vádlott Kft.-nek milyen számlára tud utalni.

[99] Az ítéltábla elsősorban kiemeli, hogy ezen beszélgetések rögzítésére 2019 február hónapban, azaz a vádbeli cselekmények elkövetési idejét követően került sor. Ezáltal a beszélgetések tartalma a vádbeli cselekmények elkövetését, az azokra vonatkozó vádlotti tudattartalmat nem bizonyíthatják közvetlenül. Azonban azokból következtetés vonható II.r.né XIV. rendű vádlott vádbeli cselekmények elkövetéskori tudattartalmára, hiszen abban az esetben, ha 2019 februárjában tudomása volt az áfás számlák valótlan voltáról, ez nyilvánvalóan alapot adhat annak megállapítására, hogy a vádbeli időszakban is ez volt a helyzet.

[100] Azonban az ítéltábla azt állapította meg, hogy a beszélgetések tartalma alapján bár valóban felvethető, hogy e vádlottnak lényegesen nagyobb rálátása volt a cégek működésére, a közöttük lévő kapcsolatok valós tartalmára, mint amit az eljárás során állított, azonban az csak valószínűsíthető, hogy esetlegesen az áfás számlák vonatkozásában tudott a valóságról, azok fiktivitásáról, kétséget kizáró bizonyosságra e körben egyértelmű következtetés nem vonható sem önmagukból a beszélgetésekből, sem pedig a rendelkezésekre álló egyéb bizonyítékok, elsősorban tanú tanú vallomásával történő összevetéséből.

[101] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjában írt iratellenességben, illetve helytelen ténybeli következtetésben megnyilvánuló megalapozatlanságát az 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján helyesbítette, és a 2/a. 2/b. 2/c. és 2/d. tényállások vonatkozásában mellőzte a társasági adó körében annak megállapítását, hogy vagyoni hátrány érte a Magyar Köztársaság központi költségvetését. Ezen túl a 2/e. és 2/f. tényállások körében az elsőfokú bírósággal szemben megállapította, a jelen eljárásban nem érintett vádlottak tevékenységének eredményeként áfa adónemben vagyoni hátrány érte a költségvetést. Ez azonban II.r.né XIV. rendű vádlott vonatkozásában nem jelentette a Be. 593. § (1) bekezdésének c) pontja szerint eltérő tényállás megállapítását, mivel nem vezetett az elsőfokon felmentett vádlott bűnösségének megállapításához. Ugyanis a Be. 592. § (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott részbeni felderítetlenség kiküszöbölését követően sem volt kétséget kizáró következtetés levonható e vádlott áfás számlák vonatkozásában fennállt tudattartalmára, azaz arra, hogy a cégekkel kapcsolatosan

kifejtett tevékenysége során tudatában lett volna annak, hogy az áfa bevallások elkészítésére és benyújtására valótlan tartalmú számlák alapján került sor. Ezért bár a 2/e. és 2/f. tényállások esetében nem értett egyet azzal, hogy nem bizonyított a bűncselekmény elkövetése, azzal azonban igen, hogy nem bizonyított, miszerint II.r.né XIV. rendű vádlott a 2. pontban írt bűncselekmények elkövetéséhez tudatosan segítséget nyújtott. Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság Be. 566. § (1) bekezdésének c) pontja alapján e vádlott vonatkozásában hozott felmentő rendelkezését a Be. 605. § (1) bekezdésében írtak alapján – mivel a vádhatóság fellebbezését nem találta alaposnak – helybenhagyta.

[102] Az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni az e vádlottat érintően az elsőfokú ítélet kihirdetéséig keletkezett 14 400 forint bünyügyi költségről, ezért e rendelkezést az ítéltábla pótolta. Ezt a bünyügyi költséget a Be. 575. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Debrecen, 2025. október 14.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
s.k.

a tanács elnöke, előadó

Dr. Mocsáry Eszter s.k.

bíró

Dr. Deák Judit

bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 2024. március hó 5. napján kihirdetett 12.B.7/2022/554. számú ítélete a jelen eljárásban érintett II.r.né XIV. rendű vádlott vonatkozásában a Debreceni Ítéltábla jelen határozatával a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. október 14.

Dr. Gömöri Olivér s.k.

a tanács elnöke